

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **M. J. L.**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 10 stycznia 2018 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

p o s t a n o w i ł
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 listopada 2017 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy orzeczenie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 30 marca 2015 r., sygn. akt XVIII K [...], M. J. L. został skazany na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 50 złotych.

W związku ze skierowaną do Sądu Najwyższego kasacją od wyroku Sądu odwoławczego, obrońca skazanego złożył wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, przy czym wniosek ten uzasadnił jednym zdaniem – powołując się na zły stan zdrowia skazanego i oczywistą zasadność kasacji.

Na wstępie należy podkreślić, że samo wniesienie kasacji nie uzasadnia odstąpienia od zasady bezzwłocznej wykonalności prawomocnych orzeczeń. Konieczne jest bowiem zaistnienie wyjątkowych względów pozwalających na ustalenie, że wykonanie wyroku przed rozpoznaniem kasacji mogłoby spowodować dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Istnienia takich względów w rozpoznawanej sprawie obrońca skazanego jednak nie wykazał.

Zaistnienie w sprawie uchybień, na które wskazuje obrońca skazanego w kasacji, nie jest na tyle oczywiste, by badanie sprawy przez pryzmat przesłanek określonych w art. 532 § 1 k.p.k. przesądzało o konieczności przełamania reguły bezzwłocznego wykonania prawomocnego wyroku. Natomiast argument odwołujący się do złego stanu zdrowia skazanego uzasadniać może ewentualne ubieganie się o odroczenie wykonania kary, bądź udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Konkludując stwierdzić należy, że nie przesądzając ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i z tych względów orzekł, jak na wstępie.